

عنوان مقاله:

نقش های نادیده حکایت در متون علوم طبیعی قرن چهارم تا هفتم هجری

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سوسن جبری - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

در بسیاری از متون علمی بازمأنده از دوران آغازین نثر فارسی، گونه هایی از حکایت دیده میشود. بخش حوزه علوم طبیعی این متون دربردارنده؛ متون پزشکی، متون جغرافیایی، متون نجومی،... و دانشنامه ها هستند. حکایت در متون علمی چه کاربرد و کارکردی داشته است بررسیها نشان میدهند که؛ در متون پزشکی و دارو سازی و متون ریاضیات حکایت نیامده است. یافته های دیگر متون حوزه فروع علوم طبیعی نشان میدهند که؛ حکایت در متون علوم طبیعی کهن چندین نقش و کارکرد را به عهده دارد؛ حکایت در متون جغرافیایی، تواریخ محلی و سفرنامه، گزارشهایی از مشاهدات مردم شناسانه در باره مناطق گوناگون جغرافیایی و گزارش های توصیفی از فرهنگ عامه را در خود دارد. حکایت در متون نجومی و جغرافیایی به گاه شماری و بیان سبب پیدایش آیین ها و مناسک می پردازد. در متون تعبیر روایا، حکایت در گزارش مشاهدات تجربیات روایابینان و یا معبران روایا کاربرد دارد. در دانشنامه ها نیز حکایت در معرفی علوم، بیان مفاهیم علمی و گزارش تجربیات علمی به کارگرفته شده است.

کلمات کلیدی:

حکایت، متون علوم طبیعی، قرن چهارم تا قرن هفتم هجری قمری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1041895>

